

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravníštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Podpora nemškemu gledališču!

Velik je bil krik, ki so ga zagnali gospodje, ko se je odbila prošnja do občinskega sveta, naj se dovoli nemškemu „Theaterverein“ podpora od strani mesta Ljubljanskega. Odlikovala se je pa v tem oziru ljubljenska deželna predsednika kranjskega, takozvana „Südöst. Hiespost“.

Počasi, gospodje! Zanimalo bode morda naše čast. čitatelje, če zvedo, kje so se prav za prav Ljubljanski mestni očetje naučili tako „surovega in vse nemštvo razžaljevega postopanja“.

Dne 24. januarja 1887. bila je huda zima, tako, da je kar drevje pokalo. Deželni poslanci lepe kranjske dežele pa so se gredli v lepi dvorani kranjskega deželnega zbora ter težko pričakovali, da se jim izplačajo dijete — bila je namreč zadnja seja tega zborovanja. — A glej, človek obrača, Bog obrne. Ni bilo vse tako mirno, kakor si je predstavljali ta ali oni; čakal je vse zastopnike hud boj pri 11. točki dnevnega reda, ki se je glasila: „Ustno poročilo finančnega oddelka o prošnji slovenskega dramatičnega društva v Ljubljani za povečanje podpore (od 1000 na 2000 gld.) in za dovoljenje štirih (namesto dveh) predstav v deželnem gledališču počenši s sezono 1887/1888. Poročevalec dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je seveda priporočal toplo to prošnjo. A že mu je bilo prečitati vlogo nemških posestnikov lož, ki so vsled čudnega ravnanja bivšega nemškega deželnega odbora imeli velik vpliv. Takrat delali so namreč nemški gospodje kakor svetopisemski Jakob, ki je osrečil v zadnji uri svojega Judo. — Dne 30. septembra 1882. leta so namreč sklenili, da imajo odlej pri dajanju deželnega gledališča v zakup delegiranci posestnikov lož pravico se udeleževati dotičnih sej deželnega odbora, in sicer v tolikem številu, v kolikor se udeležijo seje votantje. S tem bi imeli večino dotlej, dokler sedi v odboru poslanec nemško pobarvanega velezadolženega velikega posestva. S tem se je sicer kršil § 42. dež. reda. A kaj postava! Nemštvo, ta je prva. Nemški posestniki lož

so torej našli, da bi bilo dovoljenje prošnje dram. društva „der empfindlichste Schlag für das ohnehin nicht allzu lebhaft pulsierende soziale Leben der Stadt“, itd., ter prosili, naj se odbije.

Primanjkuje časa in prostora, da bi obširneje omenjali vso debato. Omeniti hočemo le nekaj o govoricah poslancev Deschmanna — znanega renegata — in barona Apfaltrerna, kateri se bi bil moral po oporoki svojega strica, od katerega je podedoval — če se ne motimo — vse svoje imetje, povsem naučiti slovenščine v govoru in pismu v jednom letu po smrti dobrotnika, česar pa seveda ni storil. — Oba imenovana sta grozno zabavljala in zasmehovala dramatično društvo, nasvetujoč, da naj se kar odbijeta podpora in pomnoženje igralnih danij. Nemški somišljeniki pa so jima ploskali in tulili „bravo“, ter jima čestitali. Z nepopisnim sarkazmom predlagal je baron Apfaltrern, naj se le dovoljuje igrati „Dram. društvu“ kolikor hoče, toda le ob času „wo die Pachtung des Theaters (za Nemce) ausser Wirksamkeit getreten ist, also nach Ostern (veselost in „bravo“ na desni). Po Velikonoči naj bi imeli torej Slovenci igrati, ko radi posebnih krajnih razmer ni mogoča več gledališka sezona. Slovenci, zapomnite si te besede! Sedaj se pa naši „Kulturträgerer“ jeze, da se bode v prihodnji sezoni igralo trikrat na teden slovenski.

Ves takt presežajo pa tedanje besede gosp. Deschmanna. Potem, ko je povedal in povdarjal, da se godi nemškemu ravnatelju tako slabo, da ne more izhajati, zasmehoval je vendar „Dramatično društvo“ na podlagi poročila društvenega blagajnika, ki je trdil, da „Dramatično društvo“ nima zadostnih dohodkov. Deschmann je rekel doslovno: „Also wenn Sie für theatrales Zwecke schon 2000 fl. bewilligen wollen (Apfaltrern govoril je še „hinanwerfen“), so geben Sie lieber davon dem deutschen Theaterunternehmer 1000 fl. (torej podporo, za katero je prosilo „Dramatično društvo“ — Nemcem), der arme Mann arbeitete — — — an einem beständigen Deficit. — — — Nun möchte ich den verehrten Herren von der (slov.) Majorität noch ein

Erwägnis anheimstellen. — — — Ja, meine Herren, klopfen sie in Petersburg an, im Lande der Rubel, vielleicht wird der dramatische Verein dort mehr Hilfe finden, als im armen Lande Krain. (Zivahna veselost na desni. — Buren nemir in sikanje na levi.) — — — Meine Anschauung ist: Zerschlagen wir uns nicht den Kopf, wie der dram. Verein zu den weiteren 1000 fl. kommen soll, möge er selbst darüber studieren, welche Wege er einzuschlagen hat. — — — Einmal sagte der Cassier, nachdem er eben die traurige Ebbe seiner Cassa beleuchtet hat: „Pomagajte si sami, in Bog vam bode pomagal!“ Ich möchte also auch dem dram. Verein zurufen: „Pomagaj sam sebi, in Bog ti bode pomagal!“

Teh besed nismo prevedli, da občinstvo še bolj razvidi, kako impertinentno so govorili Nemci o naši prošnji. Sedaj se pa drzuejo ravno tisti ljudje, pristaši in čestilci teh govorov, nesramno berati pri slovenski Ljubljani za podporo za podirajoči se nemški „Thespiskarren“. Sicer pa so vedeli itak, da mestni očetje niso tako neumni, da bi ugodili njih zahtevi. Škandal so hoteli napraviti naši „Deutschkranjari“, sedaj ga pa imajo.

Plačuje se jim tako, kakor so oni plačevali; žanjejo, kar so sejali. — Zakaj pa tako mrzé Nemce povsodi: na Češkem, Ogerskem, Laškem itd.? Ker so povsodi tlačili druge narode, dokler so imeli moč v roki.

Kar se pa tiče podpore Vašega gledališča, gospodje, napotil Vas je pred kratkim „Slovenski Narod“ na „Kranjsko hranilnico“. Pustite to! Poprijeti se morate nasveta Vašega Velikonemca in ljubljence, gospoda Deschmanna. Pojdite v Berlin, „ins Land der rollenden Mark“! Če se je začela marka gibati v prid avstrijskemu „patrijotičnemu“ nemškemu šulferaju, morda pride tudi „ins Rollen“ v prid nemškemu „Theaterverein“ v Ljubljani. Poskusite, saj velja samo 5 kr. poštine. Če pa to ne bi nič pomagalo, potem pa gospoda: „Pomagajte si sami, in Bog Vam bode pomagal!“ „Edinost“.

LISTEK.

Fenička.

Povest.

Ruski spisal G. P. Danilevskij. Poslovenil J. J. Kogej.

II.

(Dalje.)

Pri teh besedah so se obrnile oči Čerpakovske, katere so bile vprte v vrt, nenadoma v okno gostilne sobe, in vznemirjeno je napela ušesa. Zdelo se jej je, da se je razlegnil skozi gostilno sobo iz odgojiteljčine sobice zadušeni smeh in kašelj.

— Kaj to! — govorila je sosedinja: — koliko je uredna samo moja Marjevka, pa Darjevka, o svojih skrbih pa niti govorim ne...

Smeh je postal očitnejši. Čerpakovska je vzkočila, kakor srna, stegnila se in naglo šla skozi gostilno sobo. A kaj se je predstavilo njenemu pogledu? Fenička je sedela v objemu z mladim Aesculapom in po neopreznem veselem smehu ravno hotela zlijti svoje ustnice z njegovimi v nov brezkončen poljub... Za Boga, kaj se je pri tem zgodilo!

— Kako? ali te imam zato v zavetji, umazana nesramnica, da bi imela tukaj šuri-muri? Ven! ...

Fenička je skočila na kriljce, kakor je bila. Posadili so jo v nekak voz in vlekli v mesto. Zdravnik jih je pa prestal še več. Sosedinja Čulaničova je trdila, križaje in odpljuvaje se, da je videla s svojimi očmi, kako je Čerpakovska bežala za njim gologlava s čepico na hrbtu in podila ga čez dvorišče in del ulice z nekako metlo ali burkljami ter mlatila po vsem, kar je dosegla. Nastal je grozen škandal, in vsi so nehalo za dolgo, skoro jedno leto in še več, pohajati v hišo Čerpakovske.

Toda čudno! Zdravnik je bil pri tem zopet na dobičku. Mladi del mestnega občinstva, kateri hrepeni po dogodkih, kakoršne čita v romanih, bil je odločno na njegovi strani. Splošna govorica ga je tako povišala, da je znatno pridobil v praktiki in že prihajal v vsako hišo samo s smebljajem. Samo nekaj mu je škodovalo pri mestni oblasti, noseči čin policijskega nadzornika in požrešni do misticismizma: veselila ga ni ženitev s Feničko Basorsko. Dasi jej je dajal prva dva meseca celo stanovanje, hrano in mir pri neki meščanski vdovi pod krinko, da je ona radi njega „po nedolžnem trpela“: vendar se je znal spretno ogniti tega za-nj kočljivega vprašanja, s Feničko se ni oženil, ostal je tudi spoštovan in priljubljen pri vseh, in stopivši celo v okrajno bolnišnico začel z uspehom snubiti hčer premožnega trgovca...

Kaj pa Fenička? — Nikdo se ni mogel potegniti za njo. K očetu in materi se je bala pokazati v takem stanu, zato je ukrenila po celi vrsti razburjenih prizorov z zdravnikom, da se zateče k neki drugi prebivalci tega mesta, katera jo je že prej poznala, zdravnika je popolnem ostavila in poslala mu nazaj vse njegove reči in darove, obleke, uro, klobuke, pohištvo in preproge. Semerenjkov je sprejel vse s hvaležnostjo in pisal jej, da mu je pozabila vrniti še dve holandski srajci, a da ju potrebuje pri odhodu v gubernijsko mesto.

Meščanka, pri kateri je dobila Fenička zavetišče, je bila tihla delavka, vdova pokojnega učitelja ruske književnosti in državnega nadzornika okrajnega učilišča. Rodom je bila iz stanu mestnih delavcev, s svojim pokojnim možem se je seznanila, ko je stanoval v neki trgovski hiši, zaljubil se je v njo zaradi njenih rudečih lic, gostih črnih las in polnih pleč. Čez dve leti prave ljubezni se je omožila z njim in obranila mu do konca njegovega življenja isto nepritvorjeno dobrodušnost, nežnost in veliko, nehlinečo ljubezen. Ta učitelj je bil pravi čudak. Ko je stopil iz gimnazije v učiteljski stan, se je posvetil neizmerni vestnosti v izpolnjevanji svoje dolžnosti in pesnikovanju. Sestavil je knjižuro lirskih pesnij, odpravil se potem na počitnice v gubernijsko mesto, dal jo natisniti in poslal jo v Petrograd hkratu s pismom dvema žurnalistoma. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. julija.

Trentinsko vprašanje.

Vlada ima dobro voljo, ustreči Trentinskim Italijanom kolikor mogoče, samo o avtonomiji Trentina neče nič vedeti. Italijani pa niso zadovoljni s samimi nebitvenimi koncesijami, nego naznanjajo v svojem glasilu, da ne pojdejo v deželni zbor, dokler se jim ne zagotovi avtonomija. Vlada listi so vsled tega jako nezadovoljni in stara „Presse“ je trdovratno Italijanom že čitla levite. Posebno zanimivo je to, kar je „Presse“ pri tej priliki povedala na adresu nemških levčarjev. Ti se namreč pogajajo za avtonomijo Trentina in bi koj privolili vse, kar žele Italijani. „Presse“ pravi, da delajo to iz strankarsko taktičnih ozirov, ter pristavlja pikro, da se drugod z vso odločnostjo zoperstavljajo takim težnjam.

Atentat v Plznu.

V nedeljo ponoči je v kleti delniške pivovarne v Plznu razpočila dinamična bomba. Na vrtu te pivovarne je bilo mnogo ljudi. Nastala je grozna panika. Vsled eksplozije sta bila dva častnika lahko ranjena, neki neznani mož pa tako težko, da ni upati, da bi okrevljal. Okna pivovarne so bila razbita, takisto tudi šipe v hišah, stoječih blizu pivovarne. Orožniki so malo trenotkov po eksploziji našli pred okrajnim in pred okrožnim sodiščem bombe s tlečimi užigalicami. Strah prebivalstva je nepopisen. O storilcu ni sledu. Nemški listi skušajo ta atentat politično fruktificirati, poročajoč ostentativno, da se v pivarniškem poslopi nahajajo lokalitete dveh nemških društev. S tem bi radi obudili domnevanje, da je bil atentat naperjen zoper Nemce in da so storilci seveda Čehi. Z ozirom na ta podli maneuver beležimo, kar se poroča oficijelno: „Blizu tam, kjer se je primerila eksplozija, našla je policija nekaj užigalic in kapseljev, kakor se rabijo v rudokopih. Lastnik pivarniškega poslopija Ziegler je solastnik rudokopa Nyřany.“ To je menda dovolj jasno.

Vnanje države.

Občinske volitve v Sofiji.

Po tridnevem boju so se predvčeršnjim ponoči volitve končale. Opozicija je bila postavila posebne kandidate, a je z njimi propadla. Vladni kandidati so dobili velikansko večino glasov. Udeležba pri volitvi je bila velika. Sodi se, da je prišlo volit 95 odstotkov vseh volilcev. Red je bil vzgleden. Župan Petkov je bil že po odstranjenju Stambulova odstopil, sedaj pa je prosil vlado, naj mu dovoli kako podporo, češ, da sicer ne more živeti.

Zoper anarhiste.

Vse države, v katerih se je zadnja leta razvilo nevarno anarhistično gibanje, se bavijo sedaj z vprašanjem, kako to gibanje vsaj utesniti, če ne udušiti. Španski senat je že odobril zakon, naperjen zoper anarhiste. Tudi francoska vlada je že določila načela zakonu zoper anarhiste, toda vse posameznosti ne ugajajo strankam. Najostrejšje določbe zoper anarhiste namerava Crispi uveljaviti, ali dvomljivo je še, če mu jih odobri parlament, kajti porabiti bi se dale ne samo zoper anarhiste, nego sploh proti vsakemu človeku, katerega bi vlada hotela upropasti. Tudi na Angleškem bi konservativci radi skovali neko orožje zoper anarhiste in gospodarska zbornica je tudi že vzprejela dotični predlog Salisburyjev, a vlada se je izrekla proti predlogu in zato ni upanja, da obvelja.

Nemčija in jezuitje.

Včeraj se je imel nemški zavezni svet odločiti glede predloga, naj se jezuitom dovoli povratek na Nemško. Kakor znano, je ta predlog bil v nemškem državnem zboru že vzprejet in sicer jedino le, ker so zanj glasovali socijalistiški poslanci. Kako se je izrekel zavezni svet, še ni znano, splošno pa se je pričakovalo, da ga odkloni soglasno, pač pa da vzprejme predlog bavorske vlade, naj se prekliče l. 1873 storjeni sklep, da so redemptoristi jezuitom soroden red. S tem bi bil redemptoristom uglajen pot na Nemško.

Dopisi.

Iz Trsta, 5. julija. [Izv. dop.] (Krčmarska zadruga. — Otroške veselice.) Po mnenju lahonske gospode je Slovenec v Trstu še vedno tujec — uboga para brez pravic, a nositi mora velikanske dolžnosti. Predvčeršnjem popoldne imel je takozvani Consorzio degli osti e trattori v Trstu svoj redni občni zbor v drugem sklicanju, ker se je prvo pot udeležilo premalo udov. Čeprav se je tudi takrat udeležilo samo kacic 50 zadržnikov — skoraj samih Slovencev — vršil se je občni zbor. Že prvo napako je napravil odbor s tem, da je sklical občni zbor v gostilno k Bergerju pod gradom, kjer se je zborovalo s kupico pri roki. V drugem obziru ni pa postavil na dnevni red vseh točk, kakor mu jih določajo pravila. Mej udeležniki sta bila tudi zastopnika „Rojanskega posojilnega in konsumnega

društva“ in „Gospodarskega društva“ iz Grete, koji društvi imata svoji gostilni, ter sta po tem takem primorani spadati k zadrugi po obrtnih zakonih. Omenjena zastopnika sta se zborovanja zato udeležila, ker sta bila k njemu izrecno povabljeni, ter ju je zadržni tajnik sam še posebej k zborovanju pustil. Že prva točka dnevnega reda, overovljenje zapisnika zadnjega zbora, se je nekako dvomljivo sprejela, kajti pri prvem glasovanju je padla z ogromno večino, dočim je s protiglasovanjem prodrla, kar pa ni čuda, kajti zborovalo se je v laščini, a udeleženci so bili z dve tretjini Slovenci. Pri drugi točki je naglašal zadržnik g. Leipziger, da manjkati na dnevnem redu dve točki in sicer proračun in določitev letnega doneska za leto 1894. Tej opravičeni zahtevi sta se pridružila tudi zastopnika slovenskih društev in večina slovenskih udeležencev, a magistratni uradnik dr. Artico — že dobro znani sovražnik Slovencev — vzel je predsedniku Gretsarske zadruge besedo rekoč, da on nima tu pravice niti govoriti niti glasovati. Zadnji ga je zavrnil z vprašanjem, čemu so ga pač povabili, na kar mu Artico odvrne, da je to bil samo pogrešek predstojništva; za koje pogreške pač ni mogel biti odgovoren rečeni predsednik. V tem je neki šopirni lahonski zadržnik zaklical: Ana ghe že caligheri, no osti! (tu so „šoštarji“, ne krčmarji). Če prav so s tem žaljivim vzklikom slovenski zadržniki bili žaljeni, vender niso reagirali. Predsednik g. Rossbacher je na vprašanje Leipzigerja dal pojasnilo, da je še mnogo zadržnikov na dolgu s svojimi doneski za l. 1893 ter da valed tega ni možno določiti doneska za tekoče leto. Neki slovenski zadržnik je na to predsednikovo pojasnilo opazil, da ni res, da bi se zadržniki branili plačevati svojih doneskov, temveč da odbor sam neče sprejemati istih. Društveni tajnik g. Arbanassich izjavil je tedaj, da odbor ni mogel sprejeti denarja od slovenskih zadrug v Rojanu in na Greti zato, ker sta isti tirjali za svoj denar slovenskih pobotnic! Na to prečudno pojasnilo — ki pač v najlepšem svitu kaže slovensko jednakopravnost v Trstu — opomnili so slovenski zadržniki g. Katalan in drugi, da bi bilo pač pravično, da društvo izdaje za svoje slovenske ude slovenska pravila in pobotnice, kakor to že davno dela za one dva ali tri Nemce, dočim je slovenskih krčmarjev v Trstu skoraj večina. Pri tej priliki zakričal je oni zadržnik, ki je že prej Slovence razžalil, rekoč: — For a i ščavi! — Za to očitno in surovo izzivanje ni tega predzreža nikdo pokaral, niti predsednik Rossbacher, niti obrtni zastopnik dr. Artico, radi česar je mej našimi ljudmi nastalo pravo ogorčenje in ugovarjanje. Obrtni zastopnik je tedaj zbor razpustil in naši ljudje bi se bili brez dvojbe mirno razšli navzlic tako očitnemu izzivanju, ako bi jih dva lahonska pristaša zunaj ne bila zopet izzivala rekoč: Vegni qua moscardini se gavé coragio! (pojte sèm ničvredneži, če imate pogum). Svaka sila do vremena; ker sta omenjena dva sgrabila še za stolice ter našim pretila, začel se je pretep mej zadržniki obeh narodnosti, od katerega so nekateri srboriteži odnesli krvave glave. — Tako se je dovršil ta žalostni občni zbor, pri katerem sta se v svojem pravem svitu pokazala lahonska zagrizenost in nestrpnost proti našemu narodu. Odsev tega zborovanja smo čitali danes in včeraj po raznih Tržaških lažljivih časnikih, ki so vso zadevo zvodili sebi v prilog ter podlo ščuvanje od strani Lahonov opisali kot opravičeno, kajti Trst je od nekdanj italijansko mesto in vsakdo, ki v njem slovensko govori, ščuje narodnost. Jediní uzrok po pisavi teh ljudij so „slovenski okoličani, ki so ta pretep sami uprizorili!“ Najnesramnejša je pa pisava polu uradnega lista „Mattino“, čigar delatoriška zmožnost je že znana. Ta infamni list se je oprijel ovajanja, ter kliče na pomoč celo finančnega vodjo v Trstu, naj ugledno potiplje zastopnika slovenskih društev, ki sta zajedno državna uradnika. Pravicoljubje gospoda fin. vodje je pa občno znano, ter brez dvojbe se bode sam prepričal o resnici, ne da bi verjel poročilom tega lista. Iz tega poročila bode pač vsakdo sam si napravil sodbo, kdo je tu zagrešil. Žalostno pač zadosti, da so Slovenci v Trstu na milost in nemilost izročeni svojim narodnim nasprotnikom. Še celo slavna policija, ki se vender povsod rada vtika, je ta dan bila povsem odsotna tako, da ako bi bili Lahji v večini, ne vemo, kako bi šlo s kožami slovenskih zadržnikov. Čas je pač skrajni, da se pereče narodno prašanje v Trstu uredi ter se mestnemu magistratu odvzame nekoliko njegove mogočnosti,

kajti očitno je, da tudi v krčmarsko zadrugo slavni magistrat kot obrtna oblast svojo laščino preveč sili. Zahteva Slovencev je pač malenkostna. Brez dvojbe je vsaj polovica vseh Tržaških krčmarjev in gostilničarjev slovenske narodnosti. Vsakemu svoje: — dovolijo naj se jim v društvu slovenska pravila in tiskovine ali pa naj jih obrtna oblast (magistrat) ne sili spadati k laški zadrugi! Če so pa že siljeni biti člani, naj se spoštujejo njih narodne pravice! Slovenski krčmarji v Trstu bi se morali organizovati ter si ustanoviti samostojno slovensko zadrugo! — Šolsko leto se bliža koncu in naši šolski vrtni družbe sv. Cirila in Metoda kakor tudi ljudska šola v mestu bodo kmalu završili letni pouk. V mestu se sklene pouk v soboto 7. t. m. Danes, praznik sv. Cirila in Metoda se vrše slavnosti. Sinoči predvečer praznika sv. blagovestnikov razsvetlili so se prostori otroških vrtcev na Greti in v Rojanu z bengališkimi ognji in transparenti. Davi je bila sv. maša za otroke v mestu v cerkvi sv. Jakoba, za Gretsarske in Rojanske otroke pa v župni cerkvi v Rojanu, na kar so se otroci obdarovali z malinovcem in sladčicami. Pod noč se je v novih prostorih koncem Belvederja vršila veselica Gretsarskih in Rojanskih otrok z raznoličnim programom. Razne točke, govori, deklamacije, prizori in petje so se izvrševali upravnalivo, tako, da je obem vrtnaricam častitati na lepih uspehih pouka. Slavnosti se je udeležilo mnogo domačih in mestnih dobrotnikov slovenske mladine, stariši otrok in odbor podružnice.

Desetletnica del. pev. društva „Slavec“.

V Ljubljani, dne 7. in 8. julija 1893.

Deset let sicer ni dolga doba v društvenem življenji, vender je pri obstoječih razmerah društvo, ki je to dobo srečno prebilo in se vzdržalo na vedno jednaki stopnji, vredno naše posebne pozornosti. Poleg ljubezni do petja bila je ljubezen do slovenske stvari, ki je kot močna sila držala vse skupaj, ljubezen za slovenske skladbe v prvi vrsti. To so kazali vzporedi vseh „Slavčevih“ koncertov, to je kazal tudi vzpored slavnostnega koncerta, ki se je vršil v predvečer slavnosti v deželnem gledališču. Stališče, katero zavzema društvo, je narodno stališče, kateremu je umetnost torej sredstvo, ki pomaga vzbujati narodno zavest. In v tem oziru pridobil si je vrli „Slavec“ v desetih letih svojega obstanka mnogih zaslug, ter so bile opravičene simpatije, katere mu je kazal ves slovenski in bratski hrvatski narod, ki sta poslala že v predvečer mnogo svojih odposlancev, da se udeležijo slavnosti desetletnice.

Pričela se je slavnost s koncertom v deželnem gledališču. Vzporod je obsegal samo domače skladbe: Nedvedovo himno vseh slovenskih moških zborov „Pevčeva molitev“, istega skadatelja znano skladbo „Popotnik“, v kateri je po dolgem prestanku zopet nastopil veterani slovenskih tenoristov g. Meden s tako srčnim uspehom, da se je morala ponoviti. Velika domača skladba dr. Ipavčeva „Kdo je mar?“ s spremljevanjem orkestra je zaključila zborovi del koncerta, ki se je izvrševal prav povoljno, ako jemljemo v poštev, da se je pevske zbor v poslednji dobi pomnožil z precejšnjim številom mladih močij. Prišel se je koncert s prologom (spisal g. D. Jesenko), ki ga je gđna. Slavčeva govorila prav nežno in z globokim čutom. Gosp. Jos. Nollí pel je res izborno dve pesmi in jedno veliko operno arijo in moral ponoviti Nedvedovo „Pred durmi“ na splošno zahtevanje. Obiskan je bil koncert še dosti dobro in smo videli posebno mnogo vnanjih gostov.

V nedeljo zjutraj zbrala so se vsa društva in deputacije na Kongresnem trgu, od koder so odrihnila v sprovodu po naznačenih ulicah preko Gospodskih ulic in Emonske ceste v cerkev sv. Jakoba. Pri sv. maši, katero je bral č. g. kanonik A. Zameljic, pelo je društvo „Slavec“ Nedvedovo „Slava Stvarniku“. Potem je bil zajutrek. Ob 1/2 11. uri je bil slavnostni sprovod po mestu, katerega so se udeležila z Domžalsko godbo na čelu nastopna društva (korporativno ali po deputacijah) z 8 zastavami: 1. Dolenjski „Sokol“, 2. Ljubljanski „Sokol“, 3. Pevsko društvo „Sloboda“ iz Zagreba, 4. Pevsko društvo „Sloga“ iz Siska, 5. Slovensko pevsko društvo v Trstu, 6. Pevsko društvo „Nabrežina“, 7. Slov. pevsko društvo v Ptuiju, 8. Bralno društvo v Bledu, 9. Čitalnica v Kamniku, 10. Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku, 11. Pevsko društvo v Litiji, 12. Dolenjsko pevsko društvo v Novem mestu, 13. Čitalnica

v Postojini, 14. čitalnica v Šiški, 15. Bralno društvo v Železnikih, 16. Glasbena Matica v Ljubljani, 17. Pevsko društvo „Ljubljana“, 18. Pevsko društvo „Slavec“. Na množicah hišah so vibrirale zastave, iz oken obsipale so dame sprovod s šopki in cvetjem, občinstvo pa je pozdravljalo z živahnimi živio-klici. Pred mestno hišo pričakovala je pokroviteljica slavnosti č. gospa dr. Tavčarjeva z narodnimi damami sprovod. Ko so se razvrstila vsa društva v velikem krogu, pozdravila je g. dr. Tavčarjeva „Slavce“ in slavnostne goste s prav toplimi besedami in pripela krasen trak, darilo Ljubljanskih Slovonk, na zastavo „Slavčeva“. Predsednik „Slavca“ gospod Dražil zahvalil se je za veliko čast, s katero so narodne dame odlikovale zastavo „Slavca“, ki bode sedaj društvu tem sveteja svetinja. Na to so zapeli Slavci Försterjevo „Naša zastava“, domoljubne dame pa so ovenčale ostale društvene zastave z lipovimi vencami. Burni živio-klici so doneli pri posamičnih govorih in presledkih tega zares imponantnega prizora. Potem se je pomikal slavnostni sprovod mimo Vodnikovega spomenika in po Sv. Petra cesti in Slonovih ulicah itd. nazaj do sv. Jakoba trga, kjer so se društva razšla.

Slavnostno zborovanje se je vršilo v redutni dvorani. Predsednik „Slavca“ g. Dražil je pozdravil navzoče člane in mile goste, zahvalivši posebno poslednje, da so se v tako obilnem številu odzvali pozivu „Slavca“ ter prihiteli podeliti slavnost njegove desetletnice. Vazao je to zborovanje, ker se danes utegne položiti temeljni kamen zvezi vseh slovenskih pevskega društva. O tej točki poročal je potem imenom „Glasbene Matice“ nje tajnik gosp. prof. Stritof. Danes se morejo izreči navzoči zastopniki pevskega društva le principijelno, ali naj se ustanovi zveza. V obširnem govoru — na katerega se bomo še vrnili ob priliki — poudarjal je važnost pevske zveze, ki naj bi obsežala vsa že obstoječa pevska društva in kar se jih bode še ustanovilo, govoril o nje namenu, organizaciji, o sredstvih itd. opirajoč se na „Izvestje Glasbene Matice“ je dokazoval, da bi se bodoča zveza morala tesno okleniti „Glasbene Matice“, ki deluje tako uspešno. Zveza naj bi podpirala „Glasbeno Matico“ posebno: 1. da se nabirajo narodne pesmi, 2. da se razpisujejo nagrade za skladbe in 3. da se ustanovi Glasbeni list kot glasilo zveze. Sedež zveze naj bi bil v Ljubljani, vsako tretje leto naj bi se napravljale velike pevske slavnosti v raznih krajih ter tako spajalo „utile cum dulci“. Poročilo se je vzprejelo z glasnim odobravanjem.

Po kratki debati, katere so se udeležili predsednik „Glasbene Matice“ g. Ravnikar, operni pevec g. Jos. Nolli, g. prof. Stritof in g. Dražil, se je jednoglasno vzprejelo v principu, da se ustanovi pevska zveza. V pripravljani odbor, ki naj izdela načrt pravil, so bili izvoljeni gg.: koncertni mojster Hubad, prof. Stritof, dr. Hudnik, Dražil, predsednik „Slavca“, in Gutnik, predsednik „Ljubljane“. Tako je storjen prvi korak za ustanovitev pevske zveze. Potem so bili v ožjem zborovanju „Slavca“ imenovani gg. Anton Foerster, dr. Benjamin Ipavec, Fran S. Vilhar in baron Winkler častnimi člani „Slavca“ in se je zaključilo slavnostno zborovanje.

Po 1. uri, ko so došli še ostali gostje iz Zagreba, katere sta pričakovala na kolodvoru „Slavec“ in deputacija dam, je bil skupni obed na Virantovem vrtu. Žal, da je proti koncu, ravno ko so se začele zdravice, nastal dež in se je družba morala raziti pred časom. G. Dražil je navdušeno nazdravil cesarju, ki nam je dal ustavno življenje. Potem je pozdravil vse došle goste iz raznih krajev domovine, iz hrvatske in slovenske. G. Jos. Nolli je kot pevec pozdravil vse pevske brate, posebno hrvatske goste in vrle Nabrežince, ki so oboji s svojim izbornim petjem vzbujali splošno pozornost.

Vrtna veselica pri Koslerju, kjer je že čakalo mnogo naroda, se je morala odpovedati, ker ni bilo upanja, da preneha dež. Improviziral se je tekmovalni koncert v redutni dvorani, kjer so posamična društva pela zares izborna, posebno „Sloboda“ iz Zagreba pod vodstvom g. Leuštaka, društvo „Nabrežina“ pod vodstvom g. Čerina, „Sloga“ iz Siska, mešani zbor „Ljubljane“ in „Slavec“. Skupaj zapela so vsa društva „Adrijansko morje“ in „Naprej“ ter se je gromovito klicalo: Živio Jenko! Domoljubne dame v narodnih nošah so razpečavale duhteče šopke in so jim pevci priredili burno ovacijo, posebno č. gospej dr. Tavčarjevi kot pokroviteljici tako lepo uspele slavnosti.

Dokaz velikih simpatij, ki so se kazale vrlemu „Slavcu“ pri njegovi desetletnici, naj mu bode vzpodbuda, da tudi zanaprej deluje tako čvrsto na narodnem polju, kakor doslej! Živio! A.

Domače stvari.

— (Serenado) napravila so včeraj zvečer ob 9. uri pevska društva „Sloboda“ iz Zagreba in „Sloga“ iz Siska ter „Slavec“, čegar člani so svetili z lampijoni, pokroviteljici slavnosti desetletnice „Slavčeva“ č. gospe dr. Tavčarjevi. Ko so odpela pevska društva več zborov, zaorili so gromoviti klici: Živela gospa dr. Tavčarjeva! Živio dr. Tavčar!, s katerimi so se poslavljali hrvatski gostje.

— („Narodni dom“) Opozarjamo ra današnji (IX) izkaz „Krajcarske družbe“, v katerem se nahajajo darila, ki so jih nabrale rodoljubne Ljubljanske gospičice iz agitacijskega oddelka „Narodnega doma“ pri Ljubljanskih in vnanjih rodoljubkinjah in rodoljubih. Prisrčna jim bodi za to zahvala. Živele!

— („Slavčeva“ vrtna veselica) pri Koslerji bo v nedeljo dne 15. t. m.

— (G. dr. Stjepan pl. Miletić,) intendant hrvatskega narodnega gledališča, prišel je te dni v Ljubljano in se od tod odpeljal na Bled.

— (Zrelostne izpite) na Ljubljanskem učiteljski je naredilo 16 gojencev z dobrim uspehom. Dva kandidata sta padla za dva meseca, jeden pa za celo leto.

— (Javna skušnja v orglarski šoli) v Ljubljani bode v četrtek dne 12. t. m. ob 9. uri zjutraj v prostorih šole na Starem trgu št. 13.

— (Ustanove.) Deželni odbor kranjski je izjavil, da hoče dovoliti več ustanov za učence na oddelku za pletenje košaric, ki se bode z dovoljenjem vlade ustanovil na Ljubljanski strokovni šoli za lesno obrt. Podrobnosti o številu ustanov se bodo določile pozneje. Za učence iz Kroke in Kamne gorice se bodo osnovale še posebne ustanove. Kranjska hranilnica je dovolila za bodočih pet let po 300 gld. na leto za ustanove na oddelku za pletenje košaric.

— (Preskušnja gluho-nemega.) Kakor že več let, delal bode i letos v petek dne 13. t. m. ob 10. uri dopoldne gluho-nemi Anton Černe skušnjo za 5. razred 2. oddelka v tukajšnji prvi mestni šoli. Učitelj njegov je gluho-nemi Albert Lampe iz Zagreba. Kogar zanima, naj pride svobodno k skušnji in prepričal se bode, kako napreduje pouk gluho-nemih.

— (Jesenske domobranske vaje.) Vsled naredbe domobranskega poveljstva v Gradci prično se letošnje jesenske vaje za domobranske pešpolke št. 3, 4 in 5, t. j. za kranjsko-primorske, štajerske in koroške domobrauce, dne 15. avgusta in bodo trajale do 9. septembra. Vsi trije domobranski polki imeli bodo vojaške vaje v ribniškem in kočevskem okraju, ter jih pride inspicirat tudi višji domobranski poveljnik nadvojvoda Rajner.

— (Promenadni koncerti) ob četrkih pod Tivoli se bodo odslej začeli ob 1/2 7. uri (namestu ob 1/2 6), kakor nam javlja vojno mestno poveljništvo.

— (Prešernov kip,) kateri je modeliral v Ljubljani bivajoči kipar g. Puchreiter, je po sodbi vseh, ki so Prešerna osebno poznali, glede karakteristike jako dober in ker je tudi v tehničnem oziru dovršeno izdelan, se je z mnogih strani izrekla želja, naj bi se napravili po njem posnetki. Gosp. Puchreiter je vsled tega napravil 50 cm visok nov kip, ki je, ker je zamogel porabiti nove podatke, glede podobnosti še boljši od prvega. Če se oglasi zadostno število naročnikov, se napravijo po tem kipu posnetki, na kar opozarjamo občinstvo in zlasti čitalnice. Posnetek bi veljal 5 gld. Naročila se naj pošljejo kiparju g. Puchreiterju v Križevniških ulicah št. 12. v Ljubljani.

— (Ubegli prisiljenci.) Te dni je iz Ljubljanske prisilne delavnice hkrati kar šest prisiljencev uteklo. Spustili so se z rjuhami iz II. nadstropja.

— (Na včerajšnji živinski semenj) se je prignalo 571 konj in volov, 275 krav in 63 telet, skupaj 909 glav. Kupčija je bila sploh srednja, za govejo živino ni bilo nič vnanjih kupcev. Za konje je bilo prišlo nekaj kupcev iz Tirolske in Koroške, pa pri vsem ni bila kupčija tako živahna, kakor poprejšnji semenj.

— (Električna razsvetljava v Škofji Loki.) Ker bodo dela za električno razsvetljava v Škofji Loki skoro gotova, se bode mesto že bodoči mesec prvokrat razsvetlilo z električno lučjo. Kakor se poroča, hoče občina skupno z gasilnim društvom otvoritev električne razsvetljave slovesno praznovati dne 5. avgusta. (Op. uredništva: Ker bode isti dan velika narodna slavnost v Postojini, ki se nikakor ne more preložiti, bi bilo morda umestno, če se Škofjeloška slavnost preloži za teden dni. Tako bode vsem Ljubljanskim narodnim krogom mogoče, udeležiti se je, kar bi dne 5. avgusta ne bilo mogoče.)

— („Slovensko bralno društvo v Kranji.) Pri občnem zboru dne 1. julija t. l. bili so izvoljeni v odbor naslednji gospodje: Predsednikom Ivan Rakovec, tovarnar in posestnik; podpredsednikom Alojzij Pečnik, klobučar; blagajnikom Ignacij Fock, tovarnar in posestnik; tajnikom Rudolf Kokalj, notarski sollicitator; odbornikom Hudo-verniki Ivan, poslovodja; Jagodic Ivan, slikar; Lacheiner Edmund, učitelj; Omerša Viktor, poslovodja; Šimic Franc, delovodja; slednjim namestnikom pa Heidrich Janko, privatni uradnik; Jezeršek Anton, privatni uradnik, in Resch Ignacij, tiskar.

— (Obrtnih nadaljevalnih šol na Kranjskem) je dozdaj skupaj 12, namreč na višji gimnaziji v Novem mestu s slovenskim in na višji realki v Ljubljani z nemškim poučnim jezikom, dalje v Kranji, v Škofji Loki, v Kamniku, v Trzinu, v Postojini, v Metliki, v Krškem, v Ribnici, in v St. Vidu nad Ljubljano, vse s slovenskim učnim jezikom in v Kočevju z nemškim učnim jezikom. Pouk traje 7 mesecev in se vrši ob nedeljah, nekatere delavne dni pa se poučuje v večernih urah. Obisk je obligatoričen za trgovske in obrtne učence. Nadzorstvo ima vlada in je izvršuje po dveh profesorjih državne obrtne šole v Gradci.

— (Iz Trnja na Pivki) se nam piše: Dne 8. julija popoldne, ravno ko so se ljudje k popoldanski službi božji odpravljali, pooblašilo se je nagloma celo obnebe. Z groznim gromom vlije se ploha. Pod streškom neke hiše vedrili so nekateri Trnjani; mej njimi so bili: Jakob Želje, mlad mož, Grega Želje, mož najlepših let in odraščena fant, Lovro Šušteršič in odsluženi vojak Janez Vodopivec, jedina podpora ubožnih in bolehnih starišev. Kar treščil v hišo. Prvi mož je bil le malo umamljen, puh ga je vrgel v lužo, druga dva sta bila nezavestna, pa hvala Bogu, kmalu sta prišla k sebi. Zadnji je pa obležal ter kljub hitri pomoči in dolgi uporabi vseh po Valentovi knjižici v to priporočenih zdravil ostal mrtev. Pri vsej strašni nesreči je vendar le sreča, da strela slamnate strehe ni vžgala, kajti ravno na istem mestu so hiše tikoma jedna pri drugi in vse slamnate.

— (Iz Št. Petra na Krasu) se nam piše: Kegljanje v korist družbe „sv. Cirila in Metoda“ se je 5. t. m. zaključilo in se je čisti dohodek v znesku 64 kron odposlal družbi sv. Cirila in Metoda.

— (Za Dalmatince.) Ker je vsled vinske klavzule trgovina z dalmatinskim vinom tako opešala, da ima dežela vsako leto šest milijonov škode, našli so se mej nemškim plemtvom dobrohotni možje, ki hočejo na drug način skrbeti za pomnožitev deželnih dohodkov. Ustanovili so namreč delniško društvo za zidanje hotelov in zdravstvenih salonov v Dubrovniku in Kotoru, a trgovinski minister grof Wurmbrand zagotovil mu je svojo podporo. Najprej hočejo vpeljati hitrejšo zvezo mej Puljem in Dalmacijo, potem pa sezidati hotele v Dubrovniku (v predmestju Pile) in v Kotoru in morsko kopališče v prvem mestu. Dubrovčani sami so podpisali v ta namen že 100.000 gld., a treba je še trikrat toliko kapitala, da se vse izvede.

— (Razpisane službe.) Pri davčnih uradih na Kranjskem mesto davkarja v IX., eventuelno davčnega kontrolorja v X. in davčnega pristava v XI. čin. razredu. Prošnje z dokazom sposobnosti posebno znanja obeh deželnih jezikov do konca julija meseca predsedstvu finančnega vodstva v Ljubljani. — Na trirazrednici v Št. Rupertu tretje učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld. Prošnje do dne 25. t. m. okrajnemu šolskemu svetu v Krškem.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Celje 10. julija. Okrajni zastop je sklenil nakupiti za 5000 gld. glavninskih delnic železnice Celje-Dravograd, če se proga Velenje-Dravograd otvori še l. 1897.

Rim 10. julija. Papež je bil zadnje dni nekoliko bolan a je zopet okreval. Vznemirja-joče vesti o njega zdravju so neosnovane.

Rim 10. julija. Poslanska zbornica je odobrila zoper anarhiste naperjeni zakonski načrt o razstrelivih in o tiskovnih deliktih. Danes se je začela razprava o zakonu glede prisilnih bivališč. Opozicijski govorniki se mu silno upirajo. Razprava utegne ves teden trajati.

Pariz 10. julija. Predsednik republike Casimir-Perier je v spremstvu svojega generalnega tajnika obiskal vse inozemske poslanike. Pariški občinski svet je vzprejel resolucijo, s katero prosi parlament, naj odkloni vladne zakonske načrte zoper anarhiste.

Berolin 10. julija. Zavezni svet je odklonil zakonski načrt, s katerim se dovoli jezovitom naseljevanje na Nemškem, vzprejel pa predlog bavarske vlade, da bodi naseljevanje dovoljeno redemptoristom.

Chicago 10. julija. Predsednik Združenih držav Cleveland je izdal proklamacijo, s katero se za mesto Chicago razglasi obsešno stanje. Položaj je jako resen. Mej ustaši in redarji bili so zopet krvavi boji, pri katerih je bilo več osob ubitih. V raznih krajih se je proklamiral generalni štrajk. Delavci so baje sklenili, da se ima že danes pričeti.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzetji razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (16-8)

Opozarjamo naše spoštovane čitatelje na to, da bode žrebanje Dunajskih srečk s 5 glavnimi dobitki po 10.000 kron že dné 12. julija.

Umrli so v Ljubljani:

7. julija: Ana Ulrich, zasebn. uradnika žena, 76 let, Študentovske ulice št. 13.

8. julija: Jožef Twerdy, računski svetnik, 65 let, Rimska cesta št. 4. — Jožef Prosen, pomočni uradnik, 45 let, Emonska cesta št. 10. — Andrej Močnik, delavec, 66 let, Kravja dolina št. 11.

V deželni bolnici:

5. julija: Jurij Okorn, gostač, 81 let. — Jožef Gradisan, delavec, 19 let.

6. julija: Jernej Oberster, delavec, 75 let.

7. julija: Jernej Maleškar, delavec, 72 let. — Ana Valentin, gostija, 60 let.

8. julija: Luka Dimnik, delavec, 67 let.

Dunajska borza

dné 10. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98		10	
Avstrijska zlata renta	121		95	
Avstrijska krona renta 4%	97		80	
Ogerska zlata renta 4%	121		25	
Ogerska krona renta 4%	95		—	
Avstro-ogerske bančne delnice	1001		—	
Kreditne delnice	349		50	
London vista	125		20	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61		37 1/2	
20 mark	12		27	
20 frankov	9		96	
Italijanski bankovci	44		40	
C. kr. cekini	5		92	

Dné 9. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197		25	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127		—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124		—	
Kreditne srečke po 100 gld.	193		—	
Ljubljanske srečke	24		25	
Radolfove srečke po 10 gld.	22		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157		40	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	304		—	
Papirnati rubelj	1		34 1/4	

Darila za „Národní Dom“.

LX. izkaz „Krajcarske družbe“.

Prenesek	15687	gld.	34 1/2	kr.
Darovi, nabrani meseca junija po 88. národnih damah, darovali so nastopne dame in gospodje:				
A. R., Auer J., Seunig Josip in Vilhar Ivan à 50 gld., skupaj	200		—	
Majdič M., Proseno J., Souvan Rozika in Urbanc Feliks à 20 gld., skupaj	80		—	
Auer Avgust, D. A., Hamann C. J., Hráský Ivan VI., Knez Ivan, Kovač Ivan, Majdič Matilda, Smrekar Josip in Terček Franc à 10 gld., skupaj	90		—	
Kapsch Jakob	6		—	
Andrejka Jernej, pl. Bleiweis Marija, Grasselli Marija, Kersnik Berta, Klauer Jakob, Mally A., Marija, Martinak Pavla, Neimenovan, Peterca Agn., Pirc Mimi, Pollak Franja, Schaeffer Albert, Simonetti Ferdinand, Skaberné Adela, dr. Šlajmer Edv., Trdina F., Umberger Anton in Žužek Franja à 5 gld., skupaj	95		—	
Čik J.	4		—	
Štel Peter	3		50	
Čik M., dr. Munda Fr., Neimenovana, Pauschin, Pogačnik Anton, Samec Terezija, Schumi Josipina, Trauner Karolina, U. P., Veš Pavla, Verbič Apolonija in Zupančič W. à 3 gld., skupaj	36		—	
Nepoznan	2		50	
Babnik Ivan, Bahovec, dr. Dolenc Josip, Fabian Amalija, Ferlinz Franc, Funtek Anton, Kersnik Janko, Kopač Marija, Krisper F., Lah Silvija, Nagy Stefan, dr. Pekolj Ivan, Persche Alojz, Petrič Margaret, Pirc Katarina, Pogačar S., Sajovic Jeanette, Senekovič Andrej, Soss Ana, Steirer Josip, Sarabon A., Šetine Ignacij, Triller M., Višnar J., Weber C. in Zupan Tomo à 2 gld., skupaj	52		—	
Batorac, Jesenko, Vodnik, Vrhovnik in Zagorjan à 1 gld. 50 kr., skupaj	7		50	
Auer, Bayr Marija, pl. Bleiweis Karolina, Bončar E., Braunk Ana, Čamernik K., Čuden Franc, Devič Ivan, Dovgan Ser., Franke Helena, Freyer Rihard, Juvančič, Kandare Karolina, Karlin Apolonija, Keak Franc, Knez A., Kremžar A., Lednik Albertina, Lilleg, 4 Neimenovani, Oblak Jerica, Pakiz Prib., Pfeifer, Porenta, Prelesnik Terezija, Rosner Milan, Svetek A., Škerjanc A., Škerjanc I., Tambornino C., Terček J., Vošnjak Roza, Vresnik, Zalaznik M., Žarnik Ana, Zupanc Anica, Žagar Karol in dr. Žitek Vladimir à 1 gld., skupaj	41		—	
Bohinc Endlicher, Frisch, Kolenc, Križaj, Nepoznan, Petrič, Schitnik in Velkovič J. à 50 kr., skupaj	4		50	
Doneski za mesec junij (II. izkaz; vplačale so nastopne dame in gospodje:				
Vončina Ivan	5		—	
Podgoršek Franc	2		—	
Domicelj M., Kratochwill E., Mejac J., Šavnik L., Šesek I., dr. Tkavčič Fr. in Weber C. à 1 gld., skupaj	7		—	
Bonač I., Frisch I., Krapš A., Maček J., Seunig I., Tomec J. in Žargi Igu. à 50 kr., skupaj	3		50	
Skupaj	16326	gld.	84 1/2	kr.

Opomba: Vsem rodoljubnim in požrtvovalnim darovalkam in darovalcem, vzlasti pa rodoljubnim damam iz agitacijskega odseka, ktere so nam zgoraj označene ogromne svote ljubeznivo pripomogle, in sploh zavednim rodoljubom, kteri z nami tako lepo vztrajajo, priskrbeno zahvalo.

V Ljubljani, dné 9. julija 1894.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Zahvala.

Gospod dr. Jurtela v Šmarji pri Jelšah je poslal podpisanemu društvu podpore 5 gld., g. dr. Jos. Vošnjak v Ljubljani je poslal 37 knjig in g. Pučelik, učitelj v Framu, 1 gld. Izrekamo imenovanim gospodom najpriskrbenjšo zahvalo.

„Delavsko braino in pevsko društvo v Mariboru“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. julija	7. zjutraj	737 2 mm.	15 8° C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm
	2. popol.	735 4 mm.	24 4° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	734 3 mm.	20 0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 20 1°, za 1 3° nad normalom.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajali časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Solthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Károlyi vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Solthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Gmund, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Károlyi vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Károlyi varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmund, Ischla, Aussee, Pariza, Geneva, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Károlyi varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 48 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 20 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (4-153)

Dotični gospod, ki je bil v nedeljo večer toliko prijazen, da si je samovoljno izposodil moj dežnik v g. Krapeša kavarni, se prosi, da ga takoj vrne, — sicer se njegovo ime označi. (752) J.

Samec

Išče sobe (s hrano). — Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (753)

V najem se vzame

gostilna na Kranjskem.

Ponudbe naj se blagovolé poslati upravništvu „Slovenskega Naroda“. (736-8)

Išče se

kompanjon

za dobro situirano trgovino z mešanim blagom na deželi, ki more vložiti v trgovino kakih 1000 gld. — Ponudbe naj se pošljejo pod „A. S. št. 40“ upravništvu „Slovenskega Naroda“. (741-2)

Prodá se najceneje:

dynamo-stroj

ki je bil že v rabi, dobro ohranjen, svetilna moč 170 svetilk po 16 sveč, od Kremenezkyja, Mayer & Co. na Dunaji izgotovljen, št. 480—950 rotacij v minuti, z vsemi aparati, ki spadajo zraven, z napeljevalnimi žicami, dve električni svetilki, nad 100 svetilk sistem Auer. (729-3)

Edvard Horak

rokovičar in prodajalca modnih potrebščin za gospode, v Trstu, Via Sebastiano št. 5.

Podpisane naznanja sl. občinstvu, da je otvoril v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 9 svojo

brivnico

kjer se bode vedno točno in solidno postreglo. Priporočuj se sl. občinstvu za mnogobrojen poset, bilježi z velespoštovanjem

Ivan Kapus, brivec.

(739-3)

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národní Tiskarna“ v Ljubljani.

Dunajske srečke à 1 krono.

V četrtek žrebanje!

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

(605-20)

Srečke priporoča J. C. MAYER v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národní Tiskarne“.

Anton Košir v Ljubljani

Kolodvorske ulice štey. 24.

Prostovoljna razprodaja

narejenih kóvčegov in torbic

za polovico prvotne cene, kakor tudi

narejenih jermenov za stroje

vsake širakosti in dolgeti. (710-2)